

VIII. kötet.

Budapest, 1893. szeptember 10-én.

37. szám

Gonosz nyelv.

Zálogosdit játszanak egy társaságban. Irma kisasszonytól a rendező fiatal ember újabb zálogot kér.

— Igazán nem tudok már mit adni! — rebeget Irma kisasszony.
— Add oda a czopfodat! — szól oda mellette ülő barátnője.

Ez is kereset.

Biró. Van-e valami mellék-keresete?

Vádlott (szenvedélyes kártyás). Az a kártya járásától függ.

Mi kell...?

«Mit nem adnék neked,
Drága kincsem gyöngyöm?
Te vagy boldogságom,
Angyalom e földön.

Kérd a csillagoknak
Ezüstös sugarát,
Felmegyek érte
És lehozom hozzád.

Kérjed a tengernek
Koral-szigeteit,
Azt is felkutatom
S felhozom gyöngyeit.

Mondd: mit óhajtasz hát,
Szívemnek oltára?...»
«Végy egy czúgos-czipőt
A közeli bálra!»

Keserű Gazsi.

Gyermekszáj.

Egy alföldi kis leány Csorbán nyaral. Egy alkalommal kérni anyjától:

— Ugy-e anyácskám, itt nem születnek kis babák, mert még nem láttam gólyát.

Kontyod község érdemes főbirája oly nagy tekintélynek örvendett a faluban, hogy bizony még az öreg tiszteletes úr sem átallotta süveget emelni előtte.

Hát még a falu közönséges gondolkodással megáldott népsége, az bámulta még csak jeles birája földi érdemeit. Nem is volt szó ott soha más főbiróról. Mikor a szavazás napja elérkezett, egyező akarattal, egyhangu kinyilatkoztatással adták «szavaltjukat» Mázsás Márton uramra, a régi s a falu becsületét oly magas fokra emelt öregbiróra.

Lett is Mázsás Márton bíró uramnak nagy elbizakodottsága. Azt hitte a jámbor ember, hogy még a csizmája talpa is csupa észszilánkokból van felszegezve. Ment is minden a maga rendiben, a mennyiben községi gyűlések alkalmával senki sem merészelt neki ellentmondani. Az ő szava állott, akár csak a római pápa ő szentsége esalhatatlanságot hirdető dogmája. A többi «lágyfejű» s a tudatlanság mezején termő kőkénybokrok fanyar gyümölcseit edegelő atyafiak ragyogtak a mélységes hallgatásban.

Egy nyári vasárnap délutánján együtt ülve látjuk a falu két eszes emberét: bíró uramat és Kópé Pált. Az idő szerfelett meleg, s a zsalus ablakkal ellátott szobában is fertelmes ájer húzódik végig, mely bíró uram ékesen deli termetéről le is füllesztette a báránybőr készítményt. Neki vetkezve ül az asztal mellett, míg Kópé Pál csákányos egy karosládán pihenteti lelke sárházból készült alkotmányát.

Előbb mélységes a csend, csak a jókedvű legyek szárnyzizegése hallatszik, a mint bíró uram vörös színnel ecsetelt orráról Kópé Pál nagy kagylóju füleihez töreksznek.

— Áunnye, az áldóját ennek a légynek! — pattan fel bíró uram, midőn egyik kétröpü a levegő beszívására alkotott orrlyukaiba iparkodott betekinteni. — Hát nem megeszi az embert?

Kópé Pál is oda csapott érdes markával a nagy füleihez s rátromfolt a szóra:

— A mán igaz!.. Nekem is majd kivájja a szemem!.. Tán biz esőt érez az ebugatta?

— Csak ne is emlitsd, te Pali, mert kifordul a bélem! Adott már Isten ő szent felsége, hogy az anyafüvem pogácsa lett mán. Régóta is rágom már a fülét annak a vén papnak, hogy imádkozzék a jó idő után, de füle-botját se hajtja!

— Mert tán attól tart, hogy meg sem is hallgatná a teremtő Isten a keserves kornyikálását!

— Lehet a', hallođ!.. Nincs is olyan ész több a faluban, mint mi ketten. Csak az a baj, hogy az esőzés ellen mi sem tudunk mit tenni!.. No, de add elő azt a butykost!

Kópé Pálnak épen kapóra esett e felszólítás. Régóta pislangatott már sóvár szemekkel a zöld edény felé, me-

lyet meg nem szünet nagyrabecsülni, hirtelen felugrott a karosládáról s fülönfogta a jóízű nyeledelem befogadására szánt eszközt, s oda állította bíró uram elé.

Mázsás Márton uram értette a tempós ivást. Előbb megtörülgette a saját, majd a butykos száját, azután megbillettette hátra a fejét, hogy a torok lépcsőin annál szabadabb sikamlásban vonuljanak le a jó nedű cseppjei. Majd megemelte a butykost, s lassú tempóban vitte szájához, mialatt Kópé Pál szemei a kívánság tüzeiben égtek.

— Brr! Az átkozott zsidaja!.. Mintha csak nafta volna, olyan komisz ez is!.. Mán meg is nézem nála a grádot! — mondá bíró uram, miután illó módon bekebelezett a butykos tartalmából.

Kópé Pál még kínálást sem várt, hanem hamarosan fülöncsipte a zöld eszközt s kegyetlenül meghúzta.

E pillanatban kopogtattak az ajtón. A csákányos ijedt arczezal tette le hirtelen a jó italt rejtő edényt s hamarosan helyet foglalt a karosládán. Azt hitte, hogy valamelyik panaszos fél jön be.

— Szabad! — szólalt meg bíró uram tekintélyét hirdető szavakkal.

Az ajtó felnyílt, s belépett rajta egy ismeretlen személyiség, kire bíró uram, de még Kópé Pál is, méltó elbámulással függeszté szemeit.

Előre görbült testü, alacsony emberke volt a belépő, tollseprőhöz hasonló nagy bajuszszal ajkán. Lábain terjedelmes cipőt dobált ide s tova. Felöltője az időtől kisárgult, kopott állapot volt.

A jövevény köszönt s ezután haptákba kanyarította vézna termetét.

— Mit akar maga? — kérdezte bíró uram illó fensőséggel.

— Engedelmet kérek, nem tudom: jó helyen járok-e? Én a helység nagyérdemü főbiráját keresem!

— Hászen én vónék az, vagy mi!.. Hát nincs szeme?

— Van biz nekem, de hát csak nem ismerhetek mindenkit derüre-borura! — felelt a kis emberke.

— No, mert hogy észrevehetné rólam mindjárt, azért mondom! — büszkélkedett Mázsás Márton uram. — Hát mit is akar no? Csak nem kéregető?

— Én la? Én volnék kéregető?... Uram bocsásd meg bűneit!.. Óh Troillus! Óh Páris! — mondá a kis emberke kegyetlenül forgatva szemeit.

— Hájszen jól van no!.. Azért csak ne haragudjék! Ha nem kéregető, annál jobb! — engedékenykedett a főbíró ur. — Én nem tudhatom: mit akar!

— Halljátok meg, ti egek! Vedd füleidbe Izráel! Imé: nem tudja, hogy mit akarok!.. Én bizony ezt a sapkát adnám el!

E szavak után a pilátuskodó emberke egy hegyesre alakított báránybőr süveget vont elő kopott felöltője alól.

Bíró uram előbb a süvegre pillantott, azután a beszédes kis emberkére s elképedve hallgatott egy ideig. Maga

Kópé Pál is, ki pedig annak idején a taliánokat öldögette, felette meg volt lepetve.

— Mit beszél? — jött szóhoz bíró uram. — Én vegyem meg a maga sapkáját? Van nekem, hála Istennek, fejembevalóm. Mán még egyet oda is adtam vót a nyáron a csordásnak, mert elkopott vót a prémje.

— O-o-óh!... No, ez okos beszéd!... Óh Troillus, óh Páris!... Hát maga mit képzél? Azt hiszi, hogy ez a süveg olyan süveg, mint a maga kopott tökfedője?

— Hát persze, hogy persze!... Sapka sapka! Egyik olyan, mint a másik!

— Bejártam kétszer a világot! Voltam Veronában, Nápolyban, Sziciliában. Ettem egy tálból a vadakkal s ittam szomorodnyit a rézbőrűekkel. Egy rézbőrű főnök jó barátságot kötött velem s az ajándékozott meg ezzel a sapkával.

Bíró uram jónak látta a beszédre nyitva feledni nyirott bajusztól árnyalt száját. A kis emberke meg merészen folytatta.

— Tudja: ez olyan sapka, hogy elhajtja a felleget! Ha magának nincs szüksége esőre, hát kiáll az udvar közepére. A sapkát kezébe veszi s elkezd lóbázní le s fel. A fellegek mindjárt úgy elsokasodnak, mintha ostorral hajtánák őket.

— Tyhú! Hát igazán olyan szerszám volna ez a süveg? — ugrott fel bíró uram. — Ez már aztán derék állapot volna. Most is épen pocsékba tette szénámat az eső!

— Óh Troillus, óh Páris! Hát még kételkedik?... Most mindjárt megpróbálhatnók, de fájdalom: egy darabka felleg sincs az égen.

Bíró uram szentül elhitte a beszédet. Hát ha van szélmalom, gőzkocsi, meg más egyéb különlegesség, miért ne lehetne felleghajtó sapka is?... Ott a rézbőrűeknél még nagy a természetfeletiekben való jártasság. Jó volna biz' azt megszerezni, legalább akkor lenne eső, mikor ő akarja!

— Mit szólsz hozzá te Pali! — kérdezte meg a vitéz csákányost.

— Hájszen... izé... jó volna biz' az a községnek!... Ugy sem ér már a pap imádsága semmit. Legalább bíró uram elhajtogatná vele a felleget!

Mázsás uram alaposan körülforgatta a felleghajtó sapkát, mialatt a kis emberke mélységesen hallgatott.

— Mégis... izé... vagy mi!... Jó volna tán kipróbálni elébb! — nyegegte illő kételkedéssel.

— Hát mit próbálgatna?... Teremtsen felleget az égre és én elkergetem!... Ne töltesse velem az időt! Kell, nem kell: mondja meg, mert sietek! Ha magának nem kell, megveszi más!

— Hájszen megvesszük, no!... Mennyiért adná ide? — mondá bíró uram.

— Annak bizony harmincz forint az ára! — felelt a kis emberke.

— Harmincz forint!? — képedt el a bíró. — Hát volna lelke egy sapkáért annyit elkivánni?

— Sapka? Ez nem sapka! Ez felleghajtó sapka!... Nem harmincz forint kárt csinál magának az időjárás egy éven! Kell, nem kell?

— Alább kezdenők talán az alku, mert ez bizonynyal nagy összeg! — kérlelte Mázsás uram.

A kis emberke hóna alá csapta a sapkát s indult kifelé, Kópé Pál oda kacsintott bíró uramra, hogy mégis csak nem kellene talán elereszteni azt a sapkát.

Bíró uram is ilyen gondolattal lehetett, mert a pitvarból visszakiáltotta a kis embert.

— Ej, no!... hogy mindjárt megharagszik!... Hájszen alku nélkül nem megy a vásár!... jöjjön vissza no!

A kis emberke arcán látható derültséggel tért vissza.

— Erre nincs alku, atyafi! Örömmel fizetheti érte azt a csekélységet. Ez a sapka megalapítja a maga hírnevét. Nem válnék én meg tőle ezer forintért sem, de szükségem van a pénzre.

Bíró uram nem tett több ellenvetést. Benyúlt a zsebébe és zsiros zacskóját elővonva, kiolvasott a kis ember markába harmincz forintot. Az meg ott hagyta a sapkát s hirtelen odább állott.

Hamaroson hire futott a faluban, hogy mily nagyszerű sapkát vásárolt Mázsás Márton bíró uram. Ment is csudájára az egész falu. Valóságos búcsujárást rendeztek a birói hajlék körül. Mindenki látni óhajtott a furfangos sapkát, mely elhajtja a felleget.

Néhány napig e remek vásárlás után szép napos idő volt. Egyetlen darabka felleg sem került az égre. De nem is vágyott reá senki. A sok learatott buza ott volt renden a mezőn. Maga bíró uram sem igen óhajtotta az esőt, bár kíváncsi volt már megpróbálni azt a felleghajtó sapkát.

Egyszer aztán könyörült rajta a természet. Sötét felleg somolygott fel az ég nyugati peremén és sebes vonulással takarta be az ég tiszta tükörét.

Kópé Pál hirtelen ott termett bíró uram házánál s derült ábrázattal mondá:

— No, hála Istennek, jön a felleg! Most már megpróbálhatjuk a sapkát!

Elő is kereste bíró uram a láda fenekéről a féltett jószágot s kiment Kópé Pállal az udvarra.

A bűvös sapkát jobb kezébe fogta s elkezdte mozgatni nagy sebességgel, mialatt Kópé Pál a felleget vizsgálta.

— Nos, megy a felleg? — kérdezte bíró uram.

— Nem megy biz az, hanem jön. Talán sebesebben kellene hajtani?... Adja csak ide, bíró uram!

Kópé Pál kezébe vette a báránybőr süveget s rázta, suhogtatta teljes erővel; de biz a felleg csak nem akart elszaladni. Azon vették észre, hogy zuhogó zápor ömlik a nyakuk közzé.

Bíró uram méltó dühvel vágta földhöz a felleghajtó sapkát s bosszusan felförmedve mondá:

— Az áldóját, rászedett az adta nímetje!

— Rá biz az! — tromfolt Kópé a szóra.

— Csufságba estünk, Pali!

— Abba ám, de mennyire! Ez a rongyos sapka nem ér többet ötven krajczárnál!

— Nem biz az, és én harmincz forintot adtam érte! El ne beszéld valakinek, te Pali!

Hiszen nem is dicsekedett azzal Kópé, hanem azért hirt futott a fura sapkának, s ha nem alkalmas időben

hull az eső, még ma is akad ember, a ki elmegy biró uramhoz, hogy vegye elő azt a sapkát s hajtsa el vele a felleget.

Hanem ezért még ma is Mázás uram az első ész a faluban.

Szini Péter.

Kedélyes őszinteség.

A bucsújáró helyeken szokásban van, hogy a kinek keze-lába meggyógyult, valami ajándékot ad az ekléziának.

Egyik bucsújáró hely mellett levő faluban nagyon elszaporodtak a mezei egerek; a bölcs kupaktanács elhatározta, hogy a mezei egerek elleni könyörgéshez egy ezüst egeret is felajánl. Pár nap múlva nagy zápor keletkezett, mely a mezei egereket mind kipusztította.

Nagy volt az öröm a faluban.

Az első uri ebédén a gazdag zsidó földesur és a bucsújáró hely plebánosja egymás mellé kerültek az asztalnál.

— Mondja csak főtisztelendő úr, — szólítja meg a plebánost a földesur, — hiszi-e ön, hogy azért pusztultak ki a mezei egerek, mert azt az ezüst egeret ajándékoztuk a templomnak?

— Tudja, uram, erre válaszolni egy kissé kényes dolog, mert pap vagyok; no de önnek négy szem közt megmondhatom: hogy nem hiszem; mert ha elhinném, már ezelőtt husz évvel csináltattam volna aranyból — egy zsidót.

Jégre megy.

Bájos Irénke iringálni,
Lebegni annyira szeret,
Sohase képes ám kivárni
A jéghezó, kemény telet.

Ugy hajtja forró szenvedélye:
Csak iringálni, oh eredj!
S szép férfi ha akad elébe,
Még nyáridőn is — jégre megy.

Kósa Rezső.

Névmagyarosítás.

Pinkász. Odjan te édes Számikám, mért nem madjarosicz te tőled o nevedet?

Szami. Nű! hát fogok ezentől én is modjorosítani én tőlem o Számi nevet, és fogok oztot irni y-nal o végén. hodj: Számy.

Sok gyerek.

— Ha még egy golyát festenél ide a mocsár szélére, mindjárt barátságosabbá tenné a képet.

— De akkor bizonyosan a nyakamon maradna.

— Miért?

— Mert ebben a drága világban mindenki azt tartja, hogy nem jó az ördögöt a falra festeni.

Kivágta magát.

Egészségügyi tanácsos. Kárpelesz a törvények szigorú meghagyása daczára ön ebben a járványos időben 18 albérlőt fogadott egy egyablakos szobába.

Kárpelesz (önérvetesen.) Kérek oláson, oztot nem edj oblakos, honem dopla oblakos szoba!

Varak.

Voltak egykor büszke varak,
Romjaik is nemesek,
Bizton laktak bennük a nagy
Erények, nagy emberek.

Ma már csupán két vár vagyon:
A légvár s a kártyavár,
A bolondnak és a lumpnak
Erőssége bennük áll.

Huan Béla.

Tájékoztatás.

Idegen (a vigadó előtt.) Mi ez, kérem?

Fővárosi. Ez a kioszk Hángl-é.

Idegen (egy dob-utczai kávéház előtt.) Hát ez mi, kérem?

Fővárosi. Ez a kioszk handlé.

Megfelelt.

Leány. Nem megyek én bizony nőül ahoz a Kishez!
Olyan rút ember!

Mama. De szép belső tulajdonságai vannak.

Leány. Hát akkor miért nem fordíttatja ki magát?

Házi koncert.

Hegedül a kis fia,
Zongoráz a lánya,
Az anyósa szerepel,
Horkol az ipája;
S ő basszusban bög felé —
Vigye el a sátán! —
Mert a neje meg dobol,
Még pediglen nem dobon,
De az ura — hátán!

Huan Béla.

Árcsökkenés.

Nő (madárkereskedésben). Tud-e ez a madár beszélni is?

Madárkereskedő. Meghiszem azt!

Nő. Mi az ára?

Madárkereskedő. Két forint.

Nő. Olyan olcsó?

Madárkereskedő. Igen. Értékes madár volt, de lement az ára, mert az utolsó gazdája megtanította a tiz parancsolatra, s azóta nem kell senkinek.

Pénzügyi szempontból.

Úr (a színházban egy előtte ülő hölgyhöz). Nagysád, én két forintot fizettem a zsöllémért, de a Nagysád kalapja...

Hölgy (szavába vág). Az én kalapomnak pedig húsz forint volt az ára.

Kivágta magát.

Egészségügyi tanácsos. Kárpelesz a törvények szigorú meghagyása daczára ön ebben a járványos időben 18 albérlőt fogadott egy egyablakos szobába.

Kárpelesz (önérzetesen.) Kérek oláson, oztot nem edj oblakos, honem dopla oblakos szoba!

Varak.

Voltak egykor büszke varak,
Romjaik is nemesek,
Bizton laktak bennük a nagy
Erények, nagy emberek.

Ma már csupán két vár vagyon:
A légvár s a kártyavár,
A bolondnak és a lumpnak
Erőssége bennük áll.

Huan Béla.

Tájékoztatás.

Idegen (a vidám előtt.) Mi ez, kérem?

Fővárosi. Ez a kioszk Hángl-é.

Idegen (egy dob-utczai kávéház előtt.) Hát ez mi, kérem?

Fővárosi. Ez a kioszk handlé.

Megfelelt.

Leány. Nem megyek én bizony nőül ahoz a Kishez!
Olyan rút ember!

Mama. De szép belső tulajdonságai vannak.

Leány. Hát akkor miért nem fordíttatja ki magát?

Házi koncert.

Hegedül a kis fia,
Zongoráz a lánya,
Az anyósa szerepel,
Horkol az ipája;
S ő basszusban bög felé —
Vigye el a sátán! —
Mert a neje meg dobol,
Még pediglen nem dobon,
De az ura — hátán!

Huan Béla.

Áresökkenés.

Nő (madárkereskedésben). Tud-e ez a madár beszélni is?

Madárkereskedő. Meghiszem azt!

Nő. Mi az ára?

Madárkereskedő. Két forint.

Nő. Olyan olcsó?

Madárkereskedő. Igen. Értékes madár volt, de lement az ára, mert az utolsó gazdája megtanította a tiz parancsolatra, s azóta nem kell senkinek.

Pénzügyi szempontból.

Úr (a színházban egy előtte ülő hölgyhöz). Nagysád, én két forintot fizettem a zsöllémért, de a Nagysád kalapja...

Hölgy (szavába vág). Az én kalapomnak pedig bús forint volt az ára.

Félreértés.

— Éppen most nyertem meg édes anyjának a beleegyezését, kedves Ilka.

— Oh Kis ur, én még nagyon fiatal vagyok! Igazán...

— Legyen nyugodt! Nem a kegyed férje, hanem a mostoha atyja akarok lenni.

Az ügyvédi kamara.

Egy asszony beállit egy fővárosi ügyvédhez és felkéri, hogy vállalja el nagyobb követelésének behajtását. Az ügyvéd készséggel vállalkozik rá, kéri azonban, hogy adja át követelésére vonatkozó okmányát, mire az asszony a következő felvilágosítással szolgál:

— Kérem, én ügyemet már átadtam Huzavona ügyvédnek; de el akarom tőle venni, mivel oly hanyagságot tanusít ügyemben, annyira húzza-vonja annak befejezését, igazán megérdemelné, hogy becsukják az ügyvédi kamarába.

El van látva.

Házaló (tyúkszem-karikákat kínálva). Van uraságnak tyúkszeme?

Úr. Igen, bőven el vagyok vele látva. Isten vele!

Gyermekésszel.

Tátrafüredre viszik Szatmárról Gizikét, a ki első este anyjával egy padon ülve így kiált fel:

— Anyácskám, lásd, a nevelő ur felültetett, mikor azt mondta, hogy csak egy hold van; pedig hát lám! nem csak Szatmáron, hanem itt Tátrafüreden is van egy hold. Ez már kettő.

Kishirdetés.

Naponta friss, természetes vaj, nem különben *tej és faggyu* is jutányos áron kapható. Hol? megmondja a kiadóhivatal.

Ártatlan félreértés.

Grófnő. Hát a déli növények hogy vannak?

Kertész. Azokat bizony ellepték a bogarak.

Grófnő. Csak vegyen egy marék jó tubákat!

Kertész. De kérem alássan, a feleségem megtiltotta nekem a tubákolást.

Leleplezés.

Hadnagy. Átadtad Eulália kisasszonynak a virág bokrétát?

Tiszt szolga. Hadnagy urnak alásan jelentem, átadtam.

Hadnagy. Nem kérdezett semmit?

Tiszt szolga. De igen, hogy hány kisasszonynak vittem már ebben a hónapban bokrétát?

Nevető örökös.

Nagynéni. Károly öcsém, ezennel tudatom veled, hogy téged tettelek végrendeletemben általános örökösömmé.

Unokaöcs. Oh, drága jó néném, hogyan háláljam ezt meg!... Szabad tudnom, hogy érzi magát ma?

Megható ragaszkodás.

Biró. No, már megint itt vagy?

Csirkefogó. Első akartam lenni, a ki üdvözli biró urat a törvénytörés után.

A milyen a mosdó.

Homeopata orvos. De kérem, tiz látogatásért csak két forint! Ez kevés!

Üdülő beteg. Kevés? Homeopaticé gyógyított, hát én is homeopaticé honorálok. Ez nagyon természetes.

Ragadós kártya.

Hodász községben a faiu vénei a vasárnapi délutánokat kuglizással vagy a 32 levelű biblia forgatásával töltik. Egy alkalommal kártyázni akarnak az atyafiak. K. föld-birtokos magához hívta őket. Egyikök kártyát akar hozni, mire így szól a házigazda:

— Van nekem kártyám, inkább egy kis szappant hozzon kigyelmed, hogy jobban csúszszék az a kártya!

Nagylelkű.

Anya. Igazán szörnyűség, a mit itt az ujságban olvasok, hogy városunkban több mint ezer ember van, a ki nem tud olvasni!

Lajoska. Oh, mama, küldd el nekik az én A B Cés könyvemet!

Ha az ember a fejével követ el valami hibát, rögtön rájön; ha a szívével: csak évek múlva.

*

A ki nem akarja szívét eltaposva látni, ne dobja senki lába elé!

Társalgás közben.

Ur. Ah, az én egyedüli barátom Ovid, az édes száju!

Hölgy. Hogy mondhat olyat? Hiszen az már egy pár ezer évvel ezelőtt meghalt.

Kedélyes versengés.

Egy szatmári ember N.-Károlyban volt látogatóban egy rokonánál. Este, mikor a mezőről hazatérő csordát meglátta, gúnyolni kezdte Nagykároly városát, a hol ilyen patriarchalis viszonyok vannak.

— Minden városban a személyek számához mérten vannak szarvas és szarvatlan állatok, — felelt meg a károlyi a gúnyolódásra, — ha Szatmáron még csorda is volna, akkor igen nagy volna a marhaállománya.

A virág sorsa.

Karesu, szép virág volt,
Mig tavasza tartott, —
S most a menyecskében
Ki lát leányarczot?

Bájos dinnyeképen
Gömbölyödik Borsca, —
Virágból gyümölcs lesz,
Ez a virág sorsa.

Haan Béla.

Érettségi vizsgálat előtt.

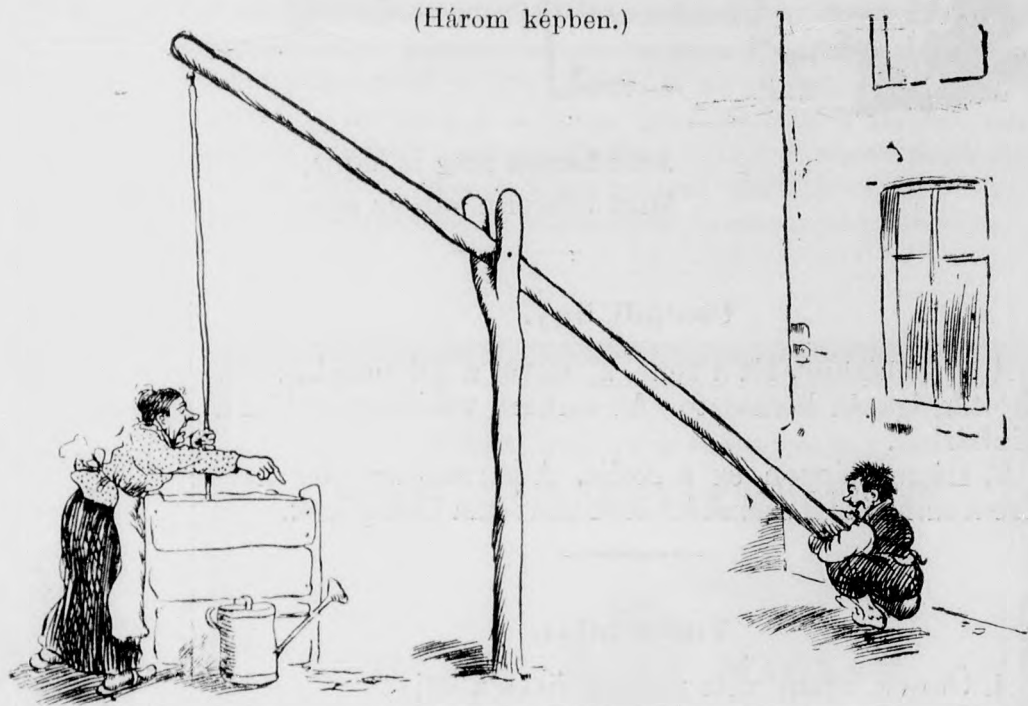
Az érettségi vizsgálatot tevő ifjak igen drukkoltak. A tanár maga bátorította őket.

— Mindenki tudja, — mondá nekik — hol szorít a csizmája, hát csak ott tanuljon, akkor aztán nincs mitől félni.

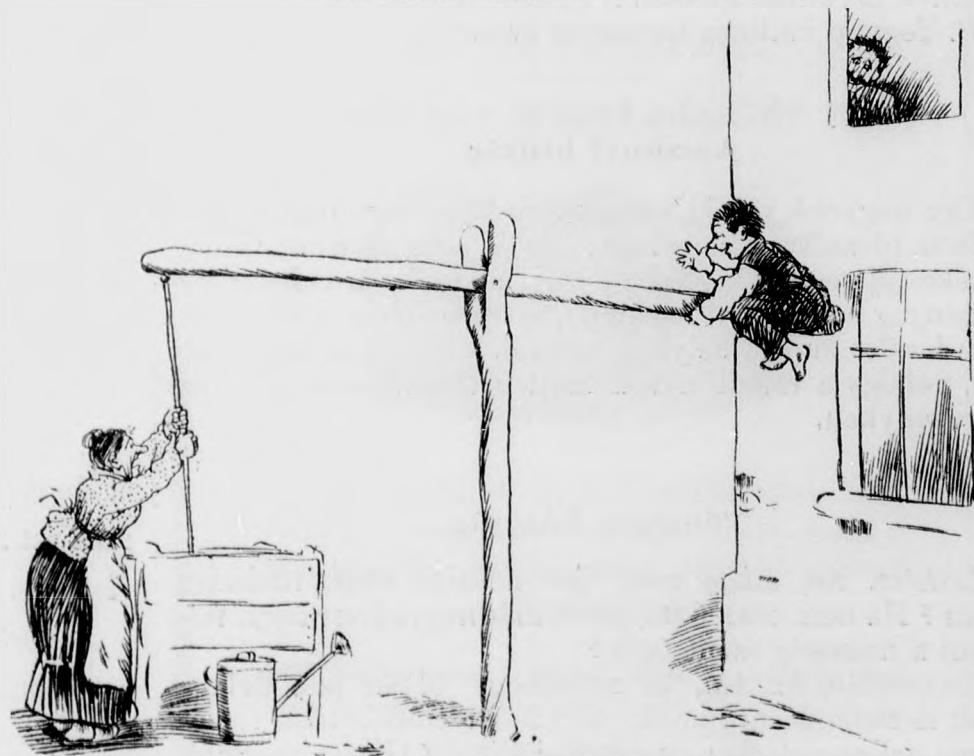
— Igen, tanár úr, de honnét tudjuk, hol szorít a csizma, mikor félczipőt viselünk? — kérdé az egyik éretlen ifjú.

A HINTÁZÁS VÉGE.

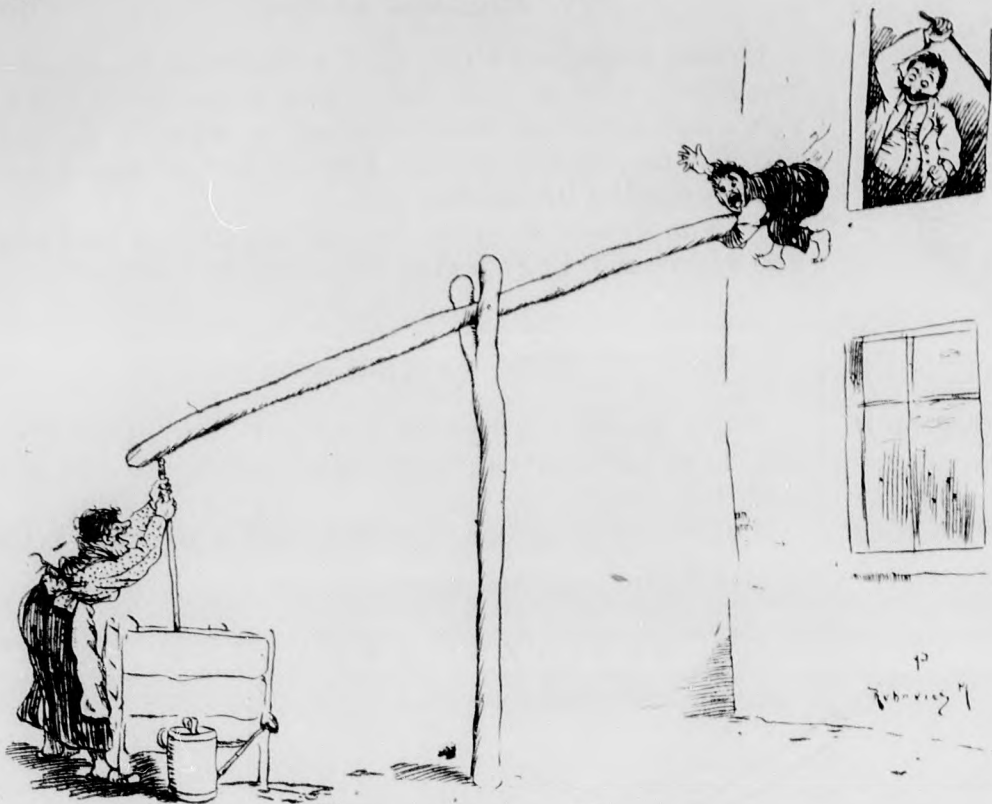
(Három képben.)

Rá ül Pista a kútgémre,
A tilalom ellenére.

Hintázásban kedve telik,
A mig anyja vizet merit.

Árát hamar meg is kapja,
Mert odafönn van az apja.

Családi ügy.

A (a színházban). Ez a zene, a mivel a felvonásközöket kitöltik, igazán borzasztó. Az embert valósággal kiűzi a színházból.

B. Hiszen éppen ez a célja. A karmester édes testvére a színházzal szemközt levő korcsma bérlőjének.

Vigasztalás.

A. Önnek, uram, már nagyon ritka a haja!

B. Harmincz évvel ezelőtt még ritkább volt.

A. Harmincz évvel ezelőtt? Hiszen ön nem látszik többnek harmincz évesnél!

B. Tegnap multam harmincz éves.

Asszonyi hiúság.

Egy nagyobb vidéki város egyik lapja nem régen előre tudatta olvasóival, hogy legközelebbi számában rendkívül érdekes új regény közlését kezdi meg «A város legszebb asszonya» cím alatt. Másnap a szerkesztőség több mint száz levelet kapott helybeli nőktől, a kik mind arra kérték, nehogy a valódi nevek alatt szerepeltessék őket az új regényben.

Tömeges házasság.

Lelkész. No, maga már újra nősülni akar, majszter uram? Ha nem csalódom, most már negyedszer fogja felvenni a házasság szentségét?

Csizmadia. Az ám, és mivelhogy olyan sok dolgot adok tisztelendő uramnak, szeretném tudni, nem részesítene árleengedésben az esketési díjnál? Hiszen nagyobb megrendelésnél az ember mindent olcsóbban kap.

Tudtán kívül ismerős.

Szeplinek fáj a foga. Pofáját tartogatva, kujtorog a városban. Találkozik vele a barátja, Hánzi.

— Mi bajod, Szepli?

— Éktelenül fáj a fogaam!

— Mért nem mégy doktorhoz?

— Hát hol van itt doktor?

— Nézd, itt is van egy; itt a táblája:

Dr. Märrgnschtearn.

Szepli felmegy a doktor jurishoz:

— Segítsen, doktor úr, fáj a fogam.

— No és akkor én hozzám jön? Hát ki küldte magát hozzám?

— Hát a barátom, a Hánzi!

— Mondja meg neki, hogy számár!

Szepli búsan indul lefelé. Oda lenn kíváncsian várja a barátja:

— No mit mondott a doktor?

— Azt mondta, hogy számár vagy.

— Hát ismer? — kérdi Hánzi csodálkozva.

Könnyü mód a pénzszerzésre.

Agglegény. Mit? Hogy biztosítsam az életemet? De már azt nem teszem! A szomszédom is biztosította az életét és három hónap mulva meghalt.

Biztosítási ügynök. Igaz, de az özvegye kétezer forintot kapott!

Agglegény. Úgy van. Nőül is veszem a jövő hónapban. Minek kell akkor nekem még több biztosítás?

Megfejtette.

Atyafi. Ugyan biztos úr, mondja csak, miért van ezen a tornyon 3 óra?

Rendőr. Az nagyon egyszerű. Ha többen akarják tudni: hány az óra, ne kellessék egynek a másokra várni.

Hátramaradás.

Urnö. Nem szégyenli magát ilyen meglett korban is szeretőt tartani?

Szakácsné. Hát tehetek én róla, kezit csókolom, hogy a szívem annyira hátramaradt a vénülésben?

Előrelátó asszony.

Szájasné. Hallotta, szomszédasszony, hogy Töpörtyüné férjhez ment ahhoz a vén korhely Ferbli Bandihoz? Pedig hát azt már minden casinóból kigolyózták!

Hújasné. Hát hiszen éppen azért! Azt reméli, hogy ha nem mehet egyik casinóba se, hát otthon fog ülni.

Elégedetlen.

Éjjeli őr. Igazgató úr, tessék más éjjeliőrt fogadni, mert én elsején elhagyom a helyemet.

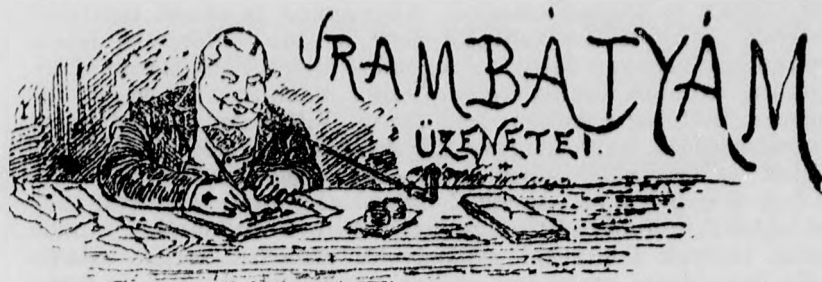
Bankigazgató. És miért megy el, János?

Éjjeli őr. Mert itt a Kerepesi-úton egész éjjel olyan lárma van, hogy egy perezig se tudok aludni.

Egyenlő hatás.

Orvos. Az istenért, mi lelte önt! Ön bizonyára tulságos sok antipirint vett be! Egészen kék az arca!

Beteg. Nem attól van az, hanem az imént olvastam egy bírálatot a könyvemről s egészen bele békültem.

Kontár. Nem szeretjük az afféle fölösleges összefüzéseket, még ha a közös czímnél nincs is egyéb kapocs köztük. Sőt ellenkezőleg, arra törekszünk, hogy minden szám önmagában is zavartalanul élvezhető legyen. Az ajánlat ettől eltekintve életrevaló gondolat, s szívesen bocsátjuk hasábumkat rendelkezésére, kivált ha a kezdethez méltó lesz a folytatás. — *Budapest, K. R.* A rigmusokból válogatunk, a prózának s majd csak helyet szorítunk, ha megérkezik. — *Aristophanes.* Egymásután bemutatjuk mind a kettőt. — *Bandi.* Az egyiket már ismerjük, egy másik meg politikai személyiségekkel foglalkozik, hát politikai lapba vele! A többit a régi vendégszeretettel itt marasztottuk. — *Beregszász, K. Z.* Sajnálattunkra, jelenleg fölösen be vannak töltve arra a czélra szánt példányaink. — *Budapest, L. K.* Az adomák jönnek, a többi marad. — *Budapest, B. B.* Csupa jóízű adomák, a többiből válogatunk. Óhajítása megtagadhatatlan. — *Lexi.* A régiek mégis csak jobbak lehetnek ezeknél, különben nem közöltük volna. — *Budapest, Z. O.* Legközelebbi számunkban valamennyit megtalálja.

Rövidített levél vagy sürgönyezim:

GAZDASÁGI GÉPGYÁR BUDAPEST.

ELSŐ MAGYAR

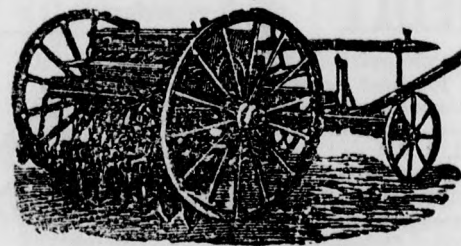

GAZDASÁGI GÉPGYÁR RESZVÉNYTÁRSULAT

BUDAPESTEN.

Gyártelep: Külső váci-út 7. sz.

Ki mint vet:

úgy arat.

Minden gazda, a ki a legelőnyösebb szerkezetű **vetőgépek** beszerzése iránt érdeklődik, kimerítő felvilágosítást nyerhet gyárunk igazgatóságánál.

Terjedelmes árjegyzékekkel a gazdaság **összes ágazatában** szükségglendő gépezetekről díjmentesen szolgálunk

A szerkesztésért felelős: *Baróti Lajos.*
Franklin-Társulat nyomdája.

Laptulajdonos: BARÓTI LAJOS.

A képeket horganyba edzi FREUND

A zene nemesítő hatásának ismerete, egykor az emberiséggel: így tehát örömmel látjuk a mint hazánkban a zenélés mind jobban és jobban elterjed. Köznépünk is ennek legalsóbb osztályáig annyira megkedvelte már a zene különböző fajait, hogy ma már alig van falu, hol a rendes községi zenekaron kívül, majdnem minden családban ne volna található egy vagy több hangszer, illetőleg zenéhez értő egyén. Világosan bizonyítja ezt a Sternberg-féle hangszergyár előttünk fekvő 1890. évről szóló kimutatása, melyből kitűnik, hogy ezen czég a mult évben számos teljes községi zenekarok felszerelését nem számítva, több mint 30000 különböző hangszert szállított az ország minden részébe, melyek nagyrészt műkedvelői czélokra voltak szánva. Ez oly örvendetes eredmény, mihez hasonlót a művelődés terén csak keveset tapasztalunk.

Hirdetések

felvételnek **Schwarz Gyula** hirdetési irodájában, Budapest, IV., Váci-utca 10. sz.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

A NAGY MANÖVER és EGYÉB BAKATÖRTÉNETEK.

Irta
KACZIANY GÉZA.

Ara füzve 1 frt.

Tartalom: A magyar baka. — A nagy manöver. Ujra mondurban. — Taktus-egrecérozás. — Cél! — Tűz!! A sátortáborban. — Nakt-manéber. — Tábor-szemle. — Előörsön. — A nagy roham. — Oszolj. — A görbe országból: Koplalásaim. — A bóra. — Az üldözött kakas. — De profuntis. — Hadjárat békében.

A Franklin-Társulat kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

GYULAI PÁL KÖLTEMÉNYEI.

A KÖLTŐ ARCZKÉPÉVEL.

Második bővített kiadás. Díszkötésben 5 frt.

GYULAI PÁL * EGY RÉGI UDVARHÁZ UTOLSÓ GAZDAJA.

Dörre Tivadar rajzaival. — Harmadik kiadás.

Díszkötésben 2 frt.

GYULAI PÁL * NŐK A TÜKÖR ELŐTT. BESZÉLY.

Feszty Árpád rajzaival. — Harmadik kiadás.

Füzve 1 frt 40 kr. — Díszkötésben 2 frt.

GUMMI

és halhólyagok, francia gyártmány (ártalmatlanságért jóállás), orvosi tekintélyek és szaklapok által megbeszélve és különösen ajánlva. Tuzatonként 60 kr., 1, 2, 3, 4 és 5 frt. *Capottes Americains* testja 2 frt. *Safeti Sponges* női óvszerek, Prof. Lister módszere, testja 1, 2, 3 és 4 frt. **Ujdonságok.** *Pelyporus avantage* 1 frt 50 kr. Ujjonnan javított női óvszer 1886. márcz. 22. óta forgalomban, nagy előnyökkel bir nagy kedveltség miatt. Valódián csak

Feitel Lipótnál

kapható, Wien I., Kärnthnerstrasse Nr. 63/Z. cs. k. kereskedelmi törvényszékiileg bejegyzett czég és **Páris, 13. Rues petites Ecuries**, készpénz vagy utánvét mellett. Egyetlen párisi képvislet Ausztria-Magyarország részére. Egy teljes, használható 12 darabot tartalmazó minta-collectio 1 frt 80 kr.-ért. Magyar levelezés.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve!!

Sternberg Armin és Testvére

Ugyszintén harmonikáról szóló külön árjegyzék

Hangszer - Ipar - Telep

Saját készítményű mindennemű vonó-, verő-, fa- és rézfúvó-hangszerek s azok kellékei és hozzávalóinak nagyválasztéku raktára
Mindennemű hangszerek javítása pontosan eszközöltetik!

Budapest, Kerepesi ut 36.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvtárban kapható:

Kisfaludi
Kisfaludy Károly
minden munkái.

Hetedik bővített kiadás.

A költő
aczélmetszetű arczképével.

Sajtó alá rendezte
Bánóczi József.

— Hat kötet. —

Ára füzve 8 frt.

Vászonba kötve 12 frt

Kisfaludi
Kisfaludy Sándor
minden munkái.

Negyedik kiadás. Nyolcz kötet.

Kiadja

Angyal Dávid.

A költő
aczélmetszetű arczképével.

Ára füzve 12 frt.

Vászonba kötve 15 frt.

Kölcsei
Kölcsey Ferencz
minden munkái.

Harmadik bővített kiadás.

A költő
aczélmetszetű arczképével.

Ára kötve 4 vászonkötésben 12 frt

Ára kötve 7 díszkötésben 16 frt.

Kapható 40 füzetben is,
egy—egy füzet ára —.30 kr.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

BÁRÓ KEMÉNY ZSIGMOND
ÖSSZES BESZÉLYEI.

KIADJA A KISFALUDY-TÁRSASÁG.

KÉT KÖTET.

Ára füzve 3 frt, vászonba kötve 3 frt 60 kr.

Tartalom: A szív örvényei (1851). — Két boldog (1852). — Szerelem és hiúság (1853). — Alhikmet, a vén törpe (1853). Erény és illem (1853).

BURNS RÓBERT

KÖLTEMÉNYEI.

Fordította

LÉVAY JÓZSEF.

KIADJA A KISFALUDY-TÁRSASÁG.

A KÖLTŐ ARCZKÉPÉVEL.

Ára füzve 3 frt. — Díszkötésben 3 frt 60 kr.

JÓKAI MÓR MUNKÁI. 137—151.

NÉPSZERŰ KIADÁS.

SZÍN MŰVEK.

I. kötet (137—141) ára füzve 2 frt. * II. kötet (142—146) ára füzve 2 frt.
III. kötet (147—151) ára füzve 2 frt.

TARTALOM:

I. kötet. Milton. Dráma öt felvonásban. — Hős Pálffy. Drámai jelenetek három képben. — Szép Mihál. Színmű négy felvonásban, egy előjátékkal. — A bolondok grófja. Énekes bohóság három felvonásban. — Világszép leányok. Énekes népszínmű három felvonásban.

II. kötet. A gazdag szegények. Népdráma három felvonásban. — A jószívü ember. — Thespi kordéja. — Földönjáró csillagok. Drámai prolog. — Olympi verseny. — Az aradi hősnők.

III. kötet. A szigetvári vértanúk. Eredeti szomorújáték 4 felvonásban. — Könyves Kálmán. Eredeti történeti szomorújáték 5 felvonásban. — Dózsa György. Eredeti történeti szomorújáték 4 felvonásban. — Manlius Sinister. Eredeti történeti szomorújáték 5 felvonásban. — Dalma. Eredeti szomorújáték 4 felvonásban. — A murányi hölgy. Eredeti vigjáték 3 felvonásban.

A „Franklin-Társulat” kiadásában Budapestben megjelent és minden könyvkereskedésben kapható

VÉRNE GYULA ÉRDÉKES MUNKÁINK

egyedül jogositott és gazdagon illusztrált magyar kiadása.

Branicannó asszonyosság. Regény. Francziából ford. **Huszár Imre.** 82 képpel. Füzeve 3 ft. Vászonzkötésben 3 ft 50 kr.

Cassabel Caesar. Regény. Francziából ford. **Huszár Imre.** 84 képpel. Ára füzeve 3 ft. 2 ft 50 kr. Vászonzkötésben

Névtelen család. Fordította **Huszár Imre.** 80 képpel. Füzeve 2 ft 50 kr. Vászonzkötésben 3 ft.

Világfelfordulás. Regény. Fordította **Huszár Imre.** 34 képpel. Füzeve 1 ft. Vászonzkötésben 1 ft 40 kr.

Két évi vakáció. Regény. Fordította **Huszár Imre.** 90 képpel. Füzeve 3 ft. Vászonzkötésben 3 ft 50 kr.

Haza, Franciaországba! Gil Braltar. Fordította **Huszár Imre.** 38 képpel. Füzeve 1 ft 60 kr. Vászonzkötésben 2 ft.

Egy sorsjegy 9672-dik szám. Fordította **Huszár Imre.** 38 képpel. Füzeve 1 ft. Vászonzkötésben 1 ft 60 kr.

Éjszak a dél ellen. Fordította **Huszár Imre.** 85 képpel. Füzeve 2 ft. Vászonzkötésben 2 ft 40 kr.

A hódító Robur. Regény. Fordította **Huszár Imre.** 44 képpel. Füzeve 2 ft. Vászonzkötésben 2 ft 40 kr.

Sándor Mátyás. Regény. Fordította **Huszár Imre.** Benett L. 112 eredeti rajzával. Két kötet. Füzeve 4 ft. Vászonzkötésben 4 ft 50 kr.

A lángban álló szigettenger. Francziából fordította **Huszár Imre.** 47 képpel. Füzeve 2 ft. Vászonzkötésben 2 ft 40 kr.

Dél csillaga. A gyémántok hazája. Francziából fordította **György Aladár.** 50 képpel. Füzeve 1 ft 60 kr. Vászonzkötésben 2 ft.

Kéraban a vasfejü. Regény. Fordították **György Aladár** és **Illésy Piroska** 40 képpel. Füzeve 2 ft. Vászonzkötésben 2 ft 40 kr.

A Robinsonok iskolája. Fordította **Vasi Imre.** 46 képpel. Füzeve 1 ft 60 kr. Vászonzkötésben 2 ft.

A Jangada. Nyolcszáz mérföld az Amazonon. Regény. 51 képpel. Francziából fordította **Vasi Imre.** Füzeve 2 ft. Vászonzkötésben 2 ft 40 kr.

A föld felfedezése. Fordította **Brozik Károly.** I. kötet: A híresebb utazók története a legrégebb időkől a XVIII. századig. Füzeve 2 ft.

II. kötet: A XVIII. század híres hajósai. Füzeve 2 ft. Ára a két kötetnek vászonkötésben 4 ft 80 kr.

Utazás a holdba és a hold körül. Másod. kiadás. 13 képpel. Füzeve 1 ft 20 kr. Vászonzkötésben 1 ft 60 kr.

Öt hét léghajón. Utazás Afrikában. 18 képpel. II. kiadás. Füzeve 1 ft 20 kr. Vászonzkötésben 1 ft 60 kr.

Három orosz és három angol kalandjai. 8 képpel. II. kiad. Füzeve 2 ft. Vászonzkötésben 2 ft 40 kr.

Utazás a föld körül nyolcvan nap alatt. 8 képpel. II. kiadás. Füzeve 2 ft. Vászonzkötésben 2 ft 40 kr.

Utazás a tenger alatt. 127 képpel. Második kiadás. Füzeve 2 ft. Vászonzkötésben 2 ft 40 kr.

Árant kapitány gyermekei. Fordította **Vértesi Arnold.** Két kötet. 22 képpel. Füzeve 4 ft. Vászonzkötésben 4 ft 50 kr.

Strogoff Mihály utazása Moszkvától Irkutskig. Ford. **Szász Károly.** 54 képpel. II. kiadás. Füzeve 1 ft 60 kr. Vászonzkötésben 2 ft.

A rejtelmes sziget. Három részben. Átdolgozta **Szász Károly.** 58 képpel. Második kiadás. Füzeve 2 ft. Vászonzkötésben 2 ft 40 kr.

Servadac Hector kalandos utazása a naprendszeren át. Átdolgozta **Szász Károly.** 50 képpel. Füzeve 2 ft. Vászonzkötésben 2 ft 40 kr.

A Bégnim ötszáz milliója. A „Bounty” lázadó. Francziából átdolgozta **Szász Károly.** 31 képpel. Második kiadás. Füzeve 1 ft 20 kr. Vászonzkötésben 1 ft 60 kr.

A tizenöt éves kapitány. Regény. Francziából **Szász Károly.** 59 képpel. Füzeve 1 ft 80 kr. Vászonzkötésben 2 ft 20 kr.